

РЕШЕНИЕ

№ 5673

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6415** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Д. С., чрез адв. М. С.-САК срещу решение от 19.03.2020 г. по НАХД № 14483/2019 г. по описа на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № 6279/06.08.2019 г., издадено от началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 б „а“ от ЗП намалено на 1000 лева.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Твърди се, че незаконосъобразно е ангажирана неговата отговорност за нарушение на посочените в НП норми. Моли се оспореното решение да бъде отменено като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адв. С. поддържа касационната жалба.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н., оспорва касационната жалба. Представя писмено становище по касационната жалба, в което също я оспорва. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, II касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на инстанционен контрол по чл. 208 от АПК съдебно решение и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 12.07.2019г., в 08.50ч., на път АМ Х., км.0+300 вдясно, на 300м. преди бензиностанция „Ш.“, посока С.-Б., свидетелите Д. Дафинов и К. К. - главни инспектори в отдел “Контрол по РПМ”, Дирекция “Анализ на риска и оперативен контрол”, при А“ПИ”, спрели за проверка съчленено ППС с пет оси – МПС с две оси марка “М.”, модел “19.403” с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с три оси с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. Като водач на посоченото ППС бил установен жалбоподателя С. Д. С.. Същият представил СУМПС, както и малки талони за двете ППС. Представил и пътен лист №272521 от 12.07.2019г., от който било видно, че маршрутът му бил [населено място]-С.-Е. П.. Водачът С. превозвал в ППС-то трошен камък с нето тегло 31,48 тона, съгласно кантарна бележка от 12.07.2019г. в 07.53 часа. В процеса на проверката свидетелите осъществили измерване с технически средства електронна везна РW-10 № К0200010 и ролетка 1309/18 (5м.). Били констатирани следните стойности: Измереното натоварване на задвижващата (2ра) единична ос на ППС била 12.100 т., а при измерено разстояние между осите 1.34 м., сумата от натоварването на ос на тройната ос на полуремаркетото била 26.050 т. За измерването бил издаден протокол №0000068/2019 от 12.07.2019г., 09.14 часа, връчен на водача С.. При проверката водачът С. не представил разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно ППС.

Прието е, че водачът е осъществил движение на извънгабаритно пътно превозно средство по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ без разрешение (разрешително или квитанция за платена държавна такса), издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, с което е нарушил чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от Закона за пътищата, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 0005381 от 12.07.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 6279/06.08.2019 г.

Фактическата обстановка СРС е установил, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Както правилно е приел СРС, съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а“ от ЗП, за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни или тежки

ППС в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия. В случая е установено, че към момента на проверката С. е осъществявал движение с процесното извънгабаритно пътно превозно средство без разрешително или квитанция за платени пътни такси, издадени по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС от администрацията управляваща пътя (АПИ) за дейност от специално ползване на пътищата. Отделно от това, видно от резултатите от осъщественото измерване, измереното натоварване на задвижващата (2ра) единична ос на ППС било 12.100 т., при максимално допустимо натоварване 11.5 т., съгласно чл.7 ал.1 т.4 б."А" от Наредбата. За движението на ППС е следвало да има издадено разрешително, което не е било налице към момента на извършването на проверката, поради което установеното нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 б „а“ от ЗП е безспорно.

Според разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, наказват се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Настоящата съдебна инстанция споделя мотивите на СРС за намаляване на санкцията към определения минимум, като макар да е налице превишение в натоварването, същото не може да се определи като значително и нарушението е осъществено за първи път. Тези смекчаващи обстоятелства, както и липсата на отегчаващи такива е мотивирало СРС да намали санкцията, което съвпада със законоустановения минимум (глоба от 1000 лева) и съответства на целите на административните наказания, визирани в чл.12 от ЗАНН.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е неоснователна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази горното и на основание чл. 221, ал. , предл. 1 от АПК, във вр. чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.03.2020 г. по НАХД № 14483/2019 г. по описа на СРС, НО, 7 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 6279/06.08.2019 г., издадено от началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на С. Д. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т. 1 б „а“ от ЗП, намалено на 1 000 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: